

Výstupní zpráva z koučování

Název zprávy

Dohoda je založena na porozumění

Krátký úvod

Pan Antonín učí na gymnáziu a zároveň je i v pozici zástupce ředitele školy. S koučováním měl už své zkušenosti z předešlých etap, znal jeho průběh i principy. Do dalšího cyklu vstoupil s jasným očekáváním i s představou o cílech, na kterých chtěl pracovat. Do této etapy šel s vědomím, že má jedinečnou možnost zapracovat na svém profesním i osobním rozvoji. Na začátku jsme si hodně povídali o tom, co mu přineslo první koučování a na čem postupně pracoval. Dává si vysoké cíle, dokáže se zorganizovat, plánuje svůj čas a vyhodnocuje své vztahy se svým okolím. Na základě toho si ujasnil oblasti, ze kterých si vytvořil cíle pro další etapu.

Cíle

Na otázku, jaká jsou jeho přání a očekávání, odpověděl, že chce, aby informace, které získává na různých seminářích a studiem odborných zdrojů, zúročil v efektivním plánování jak střednědobě, tak i dlouhodobě. Být emočně inteligentnější, řešit věci s klidem a vyrovnaně – to byl jeho druhý cíl. Třetí cíl se týkal jeho role učitele: chce vést žáky k proaktivitě a podporovat jejich dovednost učit se.

Dosahování cílů

Na prvních setkáních si pan Antonín ujasňoval, co vlastně chce a zda je to reálné. Všechny tři cíle si pan Antonín vyhodnotil metodou SMART. U každého z cílů si popsal finální stav, kterého chtěl dosáhnout. Například u prvního cíle si jako indikátor splnění uvedl: „Uplatním své zkušenosti s efektivním plánováním, ve škole bude fungující plán, učitelé dostanou větší prostor se vyjádřit a sdílet své myšlenky, budu mít více příležitostí si s lidmi ve škole povídat, budu oporou pro své kolegy“. U druhého cíle popsal stav, na kterém pozná, že se mu cíl podařilo naplnit, takto: „Mám čas na své kolegy, scházím se s nimi a řešíme společně úkoly, rozumím svým emocím, znám své spouštěče emocí a dokážu s emocemi pracovat, jsem spokojený sám se sebou“. V roli učitele je pro něj důležité, aby žáci byli aktivní, výsledkem je vytvořený model proaktivního učení.

Na každém setkání si pan Antonín plánoval akce, které pak realizoval. Tyto akce si postupně vyhodnocoval a hledal další činnosti vedoucí k naplňování cílů. Během procesu koučování došel k poznání, že je pro něj důležité být trpělivý, znát nejen svá očekávání, ale i očekávání ostatních kolegů. Novým kolegům dává podporu tím, že s nimi více komunikuje. Jako posun vnímal uvědomění, že pokud zůstanou některé věci déle otevřené, lze dospět k efektivnímu řešení. Nyní ví, že dohoda založená na porozumění a sdílení je cestou k dosažení společných cílů. Jak sám říká, neumí odmítat a říkat ne. Tím si samozřejmě může zablokovat prostor pro svou práci a pak není v pohodě. Jako učitel si cestu k proaktivitě nastavil tím, že si popsal cílový profil aktivního žáka a pak volil adekvátní způsoby výuky, jimiž chtěl svého cíle dosáhnout. Sám ví, že je to běh na dlouhou trať, ale jak sám říká, je úžasné si to uvědomit a začít s tím něco dělat.

Co vám koučování dalo?

Během koučování jsem si uvědomil, jak významnou roli hraje podpora. Role kouče je pro mne symbolem efektivní pomoci a systematické podpory. Tím, že jsem využil možnosti být

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

koučovaný, jsem přistoupil na to, že změna je možná, když je dobrovolná a založená na vnitřní motivaci.

Co jste se díky koučování naučil?

Je zajímavé, že k těm nejzásadnějším okamžikům docházelo především ke konci jednotlivých setkání. K uvědomění, k rozhodnutí, k plánování dalších akcí. Z toho vyplývá, jak důležitý je dostatek času a prostoru na pojmenovávání myšlenek, přípravu plánů a tvorbu jednotlivých kroků. Základ vidím v dobře stanovených cílech. Tato zkušenost je využitelná pro plánování ve škole, pro stanovování jak krátkodobých, tak dlouhodobých cílů. Není dobré uspěchat některé činnosti jen proto, že tak je to naplánováno. Je velmi důležité sledovat, jak se cílů dosahuje, co se osvědčilo a co ne, a jak to změnit. Možná ten největší úspěch je zastavit se a popřemýšlet, zda cesta, na kterou jsme se vydali, skutečně vede k našim cílům.

Komu bych koučování doporučil?

Mohu vyprávět jen o své zkušenosti, kterou jsem měl možnost zažít. Doporučil bych koučování tomu, kdo přemýšlí o sobě, o své práci. Tomu, komu záleží na své vlastní spokojenosti. Je to cesta, která není úplně tak jednoduchá, ale provází ji plno zajímavých okamžiků, které bych asi jinak nepoznal. Zapojit se aktivně do procesu koučování vyžaduje vnitřní motivaci a odhodlání začít sám od sebe.

Jana Kazíková, prosinec 2011

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ